

16 oktober 2007

Commentaar van de ABCZ Klankbordgroep WMO
op de gemeentelijke notitie
"Herijking Sociale Alarmering,
bijdrage voor de klankbordgroep WMO op 6 september 2007"

In aansluiting op ons '**Eerste standpunt van de ABCZ Klankbordgroep WMO over herijking sociale alarmering**' d.d. 5 juli 2007 zenden wij hierbij ons commentaar op het stuk 'Bijdrage voor de klankbordgroep Wmo op 6 september 2007'.

Wij hebben hierbij de volgende opmerkingen:

1. Voor ons staat centraal dat alle Amsterdammers, mensen met een en beperking, chronisch zieken en ouderen die zich onveilig voelen ongeacht de leeftijd gebruik moeten kunnen maken van alarmering.
2. In de notitie wordt gesteld dat 'iedereen die daar behoefte aan heeft gebruik moet kunnen maken van alarmering'. De gemeente heeft verzekerd dat het basispakket niet zal worden aangetast. Tegelijkertijd wordt voorgesteld sociale alarmering slechts beschikbaar te stellen voor Amsterdammers van 75 jaar en ouder. Wij missen een inhoudelijk argument om de bestaande leeftijdsgrens van 65 jaar te verhogen. Wij vinden dat niet het leeftijdscriterium, maar de individuele situatie en de hulpvraag van de cliënt uitgangspunt moet zijn. In de praktijk blijkt dat alarmering ook een preventief effect heeft om een zwaardere hulpvraag te voorkomen. De WMO en AWBZ beschikkingen werken drempelverhogend en leveren meer bureaucratie en een langere wachttijd op voordat de cliënt de gevraagde voorziening krijgt. Met dit voorstel wordt verondersteld dat alleen mensen met een WMO of ABWZ indicatie sociale alarmering nodig hebben, terwijl er bij de mensen die gebruik maken van sociale alarmering vaak sprake is van een combinatie van sociale, fysieke, mentale en medische redenen. Daarnaast zijn er ook mensen die vanwege het feit dat ze mantelzorg ontvangen geen WMO- of AWBZ-beschikking hebben. Zij kunnen daarom (onbedoeld) buiten de criteria vallen. Daarom maken wij bezwaar tegen dit voorstel.
3. Bij sociale alarmering spelen feitelijk meer factoren dan het hebben van een fysieke beperking een rol: voor veel mensen gaan fysieke beperkingen samen met gevoelens van eenzaamheid en angst voor onveiligheid.
4. Er is winst te behalen bij de aanvraag van alarmering: ga na wat precies de vraag is, en wat de situatie van de aanvrager is. Is sociale alarmering hier de goede oplossing voor? Op dit moment komen veel aanvragen binnen na verwijzing van de huisarts, via Wonen Plus de of wijkpost voor ouderen. Wij denken dat het mogelijk is om de groep die van sociale alarmering gebruik maakt te begrenzen door bij de aanvraag rekening te houden met onderstaande criteria.

- - Mensen kunnen gebruik maken van sociale alarmering - -

Mensen kunnen gebruik maken van sociale alarmering bij een of meer van de volgende factoren:

- zijn alleenwonend en;
- hebben geen of weinig mantelzorg in de directe omgeving en/of;
- zitten in een sociaal isolement of dreigen hierin te komen en/of;
- hebben een of meer lichamelijke beperkingen en/of;
- hebben last van gevoelens van angst en eenzaamheid en/of;
- er is sprake van een ggz achtergrond of verstandelijke handicap.

Op het moment dat iemand een aanvraag doet voor alarmering moet in het intakegesprek heel zorgvuldig naar iemands individuele hulpvraag en persoonlijke situatie worden gekeken. In het gesprek met de aanvrager wordt verhelderd wat precies de vraag is. Dan wordt onderzocht of de alarmering voor deze persoon de juiste oplossing is. Dit kan leiden tot een advies aan de cliënt voor een andere voorziening. Als de cliënt desondanks zijn aanvraag handhaaft, wordt alsnog alarmering aangeboden.

Ons standpunt is dat op de plek waar de aanmelding binnenkomt, bijvoorbeeld het Loket Zorg en Samenleven of ATA, een overzicht bestaat van andere oplossingen voor de betreffende hulpvraag.

5. Ook kan de centrale bij mensen die vaak alarmeren omdat zij nerveus zijn een signalerende functie vervullen naar zorgaanbieders. In overleg met de cliënt kan de zorgverlener nagaan of de alarmering de geschikte voorziening is voor de betreffende persoon en of een andere voorziening beter passend is.
6. Inkomensafhankelijke regeling: het is voor ons heel sterk de vraag of de sociale alarmering inkomensafhankelijk moet worden. In de eerste plaats kost het veel administratief werk. De kans is groot dat iemand er buiten valt met net een te hoog inkomen. Wij vinden het geen goed idee dit per voorziening te bekijken en stellen voor een eventuele inkomensafhankelijke regeling te bekijken voor het gehele basispakket; een onbegrensde opeenstapeling van eigen bijdragen moet voorkomen worden.
7. Kwaliteitsverbetering: bij de alarmopvolging is aanzienlijke kwaliteitsverbetering te bereiken als de elektrische voordeur en het deurslot wordt gerealiseerd dat op afstand te openen is, zoals dit in de proef Alarmering Plus in Amsterdam Osdorp is gerealiseerd. Door deze technische verbetering en door gebiedsgericht te werken kan de hulp sneller bij de cliënt aanwezig zijn. Hierdoor is de alarmopvolging korter en wordt meer maatwerk gerealiseerd.
8. Overigens is bij alarmopvolging van belang dat voor verschillende cliëntengroepen verschillende vormen van alarmopvolging worden gehanteerd. Hier is maatwerk noodzakelijk.

--0-0-0--